

Allt har sin tid

Kent

Just när himlen ändrar färg, från svartnat silver till rött guld.
Sensommarregn över Karlberg.
Där slutar vår värld i ett bråddjup.

Åh åh Stockholm.
Vår slutstation, vårt mål (templet i Jerusalem).
Nu känns allt slitet, trångt och ängsligt (det var längesen).
Går över bron mot Fridhemsplan (stan är som ett fängelse)
Och mina sista ord blir: Förlåt för allt jag aldrig sa.

En sak i taget, allt har sin plats.
En sak i taget, allt har sin tid.

En tid att bygga upp, en tid att riva ner.
En tid att gråta, en tid att le.
En tid att sörja, en tid att dansa.
En tid att vara säker, en tid att chansa.
En tid att tala, en tid att tala.
En tid att älska, en tid att hata.
En tid att ha, en tid att mista.
En tid för den första.
En tid för den sista.

Du dödar med ett leende.
Jag dödar med ett leende.
Du träffar alltid mitt i prick.
Jag träffar alltid mitt i prick.
Hos dig finns ingen tveksamhet.
Hos mig finns ingen tveksamhet.
Du träffar alltid hjärtat mitt och Ingen tar oss levande.
Dom tar oss aldrig levande.

En tid för dig, en tid för mig.
Vi har vår tid (Dom tar oss aldrig levande).
En tid att ha, en tid att ge.
Allt har sin tid (Ingen tar oss levande).
En tid för tvivel, en tid för hopp.
Allt har sin tid (Ingen tar oss levande).
En tid för dom, en tid för oss.
Vi har vår tid (Dom tar oss aldrig levande).

Limousinen står på tomgång, det ljuva livet väntar inte.
Döda stjärnor gnistrar, som diamanter, diamanter...

Du är min bästa vän.
Den jag älskar mest på Jorden.
Men jag är lost in space nu, och rymden är så stor.
Diamanter, diamanter... och rymden är så stor.
Diamanter, diamanter... och rymden är så stor.

En sak i taget, allt har sin plats.
En sak i taget, allt har sin tid...